

మా ఆయన క్యాంప్ మంది తిరిగొచ్చేస్తే పా
హత్య చెయ్యబడతాను!! మ్యూర్

“పాండర్యా! నిజం చెప్పాలంటే నువ్వు
అసలు మిస్సలైవ్ పాండర్యానికి ప్రతిరూపాని!”
అంటూండేది ఎప్పుడూ నాతో నా ప్రాణం
సుజాత.

ఇంట్లో మా అమ్మ మా పాండర్యకుంద పు
బొమ్మ, కాటి కట్టుం పొయ్యికుండా రూ
లాంటి వంజంధం కాళ్ళ దగ్గర కొచ్చి పు
తుంది అంటూండేది ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళ
తో.

మా క్లాస్ మేట్స్ లో చాలా మంది బోంబ్ లా
నా అందాన్ని గూర్చి అందంగా, గొప్ప
కామెంట్ చేసే వాళ్ళు.

అతే వాలంటీ అందగ తైలు మధ్య తల తి
కుటుంబంలో పుట్టడమే ఒక ఘోర మైన శా
మా వాన్న వెకండరి స్కూలు వె

మా స్టూడెంట్ లా ముచ్చటే వారు. కేవలం అం
తెచ్చే తీవ్రపు రాళ్ళ మా కుటుంబానికి ప
వాధారం. మా యింటికి వేసే పెద్ద దా
నాకు యిద్దరు చెల్లెళ్ళు. ఇద్దరు తమ్ముళ్ళూ
నాతో ఎప్పుడు, ఎందుకు, ఎలా కలిగారో

గానీ రెండు గాఢమైన కోరికలు! ఒకటే నా
డాక్టర్ వి కావాలి. రెండోదేమో నీసి పీ
ధర్మేంద్ర లాంటి అందగాడ్లి, బాగా ధనవం
భర్తగా పొందాలి.

నా వర్జినియోయేటంబర్ పాసయ
నా పెళ్ళి జరిగింది. చర్చి పాధారణంగా
మామూలుగా. రాంకో నా కోరికలకి
సమాధి కట్టబడింది.

నా భర్త పేరు మురుడాకర్ రావు. ఆయ
సుమారు ముప్పయ్యేళ్ళు వల్లగా, సన్న
పొడుగ్గా ఉంటారు. ప్రైవేట్ కంపె
నేట్స్ లో ప్రజెంటేషన్ గా ముచ్చటపడ్డారు. నా
దాదాపు యిరవైకోలు క్యాంప్ కెళ్ళుంటు

రెండు వంతులూ రావత్తు క్షీ
తరువాత మాకో కాబు పుట్టాడు. వాడి
సుధీర్. అచ్చం వాలాగే అందంగా, ముద్ద
ఉంటాడు.

వాడికి అయిదేళ్ళు విండగావే ఇం
మిడియమ్ స్కూల్లో చేర్చించాం.!

సుధీర్ వక్కా వాగుడుకాయ అయ్యా
వాడిప్పుడు ఫోర్ట్ క్లాస్ చదువుకుంటున్నా

వాళ్ళ వాన్న అంటే వాడికి వల్లమ
అభిమానం. ప్రేమా!

తండ్రి క్యాంప్ మంది తిరిగొచ్చివా
సుధీర్ ఎంతో వంజరంగా వాళ్ళ స్కూ
అరిగిన వింతలు, విశేషాలు అన్నీ పూసగ
నట్టు ముద్దుముద్దుగా తండ్రితో చెప్పేవా
ఆయన క్రోధగా వివటమీగాక ఎంకరేజింగ్
మాట్లాడేవాడు. ఇంట్లో వాడేదే నా తప్పు
నేను క్షేపణి, ఒక్కసారి కొట్టేదాన్ని, వి
కూడా వాడు తండ్రితో ఏడుపు మొహం
చెప్పకనే వాడు ఆయన నీరియన్ గా పోజు

పాండర్య పడెల రిమిల

“మమ్మీ చాలా చెడ్డదిరా. మరోసారి నీమ్మి
మైనా అంటే చెప్ప మమ్మీని తెత్తెం బిలిగేలా
కొట్టేస్తాను, ఓ. కేళ్ళ” అనే వాడు దాంతో
వాడు బోలెడంత సంబరపడిపోయి “అతే!
భలే! మై. డాడీ. ఈజ్. ఎ. గుడ్. డాడీ!”
అంటూ చప్పట్లు కొట్టేవాడు.

మీకో విషయం బ్లంట్ గా చెప్పాలి.
నాకు నెక్స్ పిచ్చి ఎక్కువే!

మా ఆయన ఎప్పుడూ క్యాంపులుంటూ
వెళ్ళే నాకు విచ్చెక్కినట్టుండేది! కాబు
స్కూల్ కెళ్ళినోతే ఒక్క దాన్ని యింట్లో
బిక్కుబిక్కుమంటూ మూర్చనేదాన్ని - అంటరి
తనం. లో నీ నెన్... తెరిబుల్ ఇన్ ఫీల్డ్స్.
ట్రైమ్ పాస్ కోసం నవలలు చదవటం అల
వాటు చేసుకొన్నాను. కానీ ఆ నా వెళ్ళేలో
వచ్చే హిరోహిరోయిన్లు-వాళ్ళ లవ్-లొవ్ లెస్స్
చదువుతూంటే నామనసు తియ్యగా మారిగేది.

ఇలా నేను మానసికంగా, శారీరంగా
చిత్రవధ అనుభవిస్తున్న ట్రైమ్ లో ట్రైమ్
మార్నింగ్ నాకు ప్రభాకర్ తో పరిచయ
మయింది.

ప్రభాకర్ బ్రహ్మచారి ఎట్టగా, దృఢంగా
ఉంటాడు. పాతికేళ్ళుండొచ్చు. మాటిగా రుస్తీ
కళ్ళు, ఎవరినై నాయిట్టే ఒక ర్నిస్తాడు, ప్రభాకర్
మంచి మాటకారి. ఎమ్మెస్సీ పాసయ్యాడు.
ప్రస్తుతం ఉద్యోగా స్వేచ్ఛలో ఉన్నాడు.

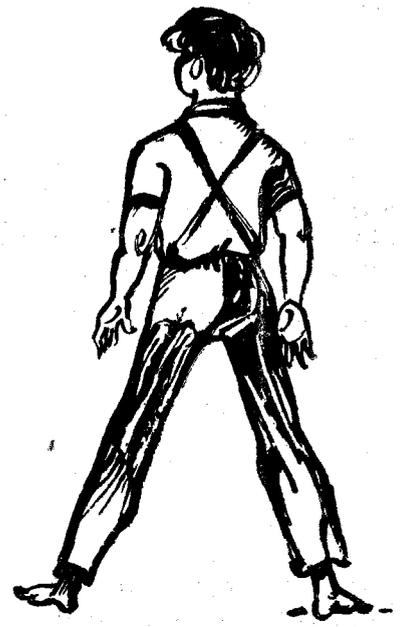
అతని రూమ్ సరిగ్గా మా యింటి రెడరుగా
ఉంటుంది. ప్రతి రోజూ ఉదయం న్యూస్ పేపర్
చూడటం కోసం మాయింటి కొచ్చేవాడు. టిఫిన్
పెట్టేదాన్ని, కాఫీ యిచ్చేదాన్ని-మొహమాట
పడకుండా తీసుకునేవాడు. కొద్ది సేపు ఏదో

మాట్లాడేసి వెళ్ళిపోయేవాడు.
అతని సాన్నిధ్యంలో నాకు ట్రైమ్ అద్భు
తంగా గడిచిపోతుండేది.

ప్రభాకర్ నాకు యుగ యుగాల నుంచీ
నేను నిరీక్షిస్తున్న పూర్ణ పురుషుడిలా అగుపించే
వాడు.

హీమాన్ లా కనిపించేవాడు.

అతడు నా ఎదుటి నుంచీ నిమ్మిమించగానే
తిరిగి ఒంటరి తనం, దిగులు నన్ను చుట్టు ముట్టి
బాధించేవి.

బృంహ్మ

నీ శరీరపు ప్రతి కదలికా
ముద్రలు వేసి
రూపాయల్ని కురిపించుకుంటారు
నువ్వు ఎరవి

ఎంతకాలం ఇంతి
నువ్వు బుద్ధుడివి కాదు
ఏదో దివ్యజ్ఞుల కిందనో
ఉండదు నీజ్ఞానోదయం

నిన్ను మైనంలా కరిగించి
విగళత్ శక్తితో
మితిలేని శిశు రూపాలను
నీక్షిరాన్ని, రక్తాన్ని పిండి
రూపొందిస్తారు
నువ్వు మరవి

కళ్ళకాలుకతో
ఇంకాజీవితాన్ని నిర్వచించుకోకు
గొంతుచీల్చే ఎరగా
పొరలుచీల్చేమరగా
తిరగబడే క్షమగా
శక్తిరూపి రమగా
ఈ అపరిమితసమస్యా చీకటిరాత్రుల
గుండెల్లో

శాపించగల ప్రకృతివైన నీవు
వీరిచే నిర్మించబడ్డ
ఏవేవో రాతిశాసనాలను సైతం
వీపునమోసుకు బ్రతుకుతున్నావు
నువ్వు క్షమవి

నీ ఆలోచనానేత్రాల
చూపులమరకత్తులు గుచ్చుకున్నప్పుడు
తూర్పురక్తసిక్తం అవుతుంది
రక్తగర్భాన్నుండి

నిన్ను వీళ్లరాత్రినిచేసి
నీముఖాన్ని చందమామ అన్నాడు
అమృతాన్నికొల్లగొట్టి
మచ్చ నీకు మిగిల్చి వెళ్తారు
నువ్వు రమవి

నీ పునర్జన్మం సంభవిస్తుంది.
నీ మహోన్నతగమ్యావికి
ఆకాశంనుదుట
అరుణబింబం వీరతిలకమౌతుంది.
జాతి భద్రతకు
ప్రకృతిగౌరవానికి
అందరిని
నియంత్రించి నియోగిస్తుంది.

సు రా మ

కొద్ది రోజుల్లో మా పరివయం స్నేహంగా
మారి, మేమిద్దరం అతి సన్నిహితుల మై
పోయాం! ప్రభాకర్ ఏవో జోక్స్ వేసి నన్ను
పొట్ట చెక్కలయ్యేట్టు నవ్వించేవాడు. నే
నతన్ని మాటలో చేష్టల్లో కవ్వించటం ప్రారం
భించాను.

ప్రభాకర్ నుంచి పాజిటివ్ రెస్పాన్సేస్
వస్తూండేది. కానీ చొరవ తీసుకోను బంకేవాడు.
డేరింగ్ గా, డేపింగ్ గా వుండే నా
చర్యల్ని చూసి కంగారుపడి "మళ్ళీ కలుస్తాను"
అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. అతనిలోని ఆ
వీరికి తనం, ఆ తడబాటు చూసి నాలో విపరీత
మైన కసి, కోపం వెల్లుబికింది. "ఇ త ను
మనిషా? రాయా? ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయే
దాన్ని - ఒక్కోసారి వట్టలేని ఆవేశం వచ్చి

పిచ్చిగా తల గోడకేసి కొట్టుకునే దాన్ని.
రాత్రి వదిగంటలకి హఠాత్తుగా కరెంట్
పోయింది.

నేను కాలు గాలిన పిల్లిలా హాల్లో అటూ
యిటూ పచ్చార్లు చేస్తున్నాను.

అంతలో తలుపు చప్పుడైంది. "మా అంటి
నేమో!" అనుకుంటూ లోపల నుండి వెళ్ళి
తలుపులు తెరిచాను.

ఎదురుగా ప్రభాకర్!

"లోపలికి రండి" అన్నాను పక్కకి తిరిగి
గుతూ వచ్చాడు.

"అబ్బే రూమ్ కెళ్ళిపోతాను, ఓ కొవ్వొత్తి
యిస్తారేమోనని వచ్చాను మీ ఇంట్లోనూ
లేనట్లున్నాయి."

"మిమ్మల్నెవరూ యిక్కడుండి పొమ్మని
టంలేదు గానీ మీరు మ్యాచెస్ వెలిగించండి"

అన్నాను. అగ్గిపెట్టె వెలిగించాడు ప్రభాకర్
మారు మాట్లాడకుండా.

"కొంచెం అలా నా గదిలో కేండిల్ పెట్టండి,
బాబుదగ్గర కెళ్ళి వస్తాను ప్లీజ్" అని లోపలి
కెళ్ళాను. ప్రభాకర్ నా గదిలోనే కేండిల్ పెడు
తున్నాడు - నే చూసేసరికి బాబు నిద్రలోకి
జారాడు - ఉత్తర కణం ప్రభాకర్ ముందు
నుంచున్నాను నేను -

అతను మనక వెలుతురులో చిన్నపాకే తిండం
నే గమనించాను - అతని భుజంమీద చెయ్యివేసి
అతనిమీద వాలిపోయాను - అంతే మరో
నిమిషం -

నేను- ప్రభాకర్, చీకట్లో ఘోరంగా అతిసి
పోయాము, శరీరాల్లో మాట్లాడుతున్నాము.
ఉన్నట్టుండి త్రైటు వెలిగింది! గదినిండా వెలుగు
వదుచుకుంది!

నా గుండె గుభిల్లుమంది. లేచి కూర్చు
న్నాం, అభాటుగా.

విస్తుపోయి నిలుచున్న సుధీర్!

నేను గబుక్కున కిందికి దూకి, గబగబా
ఒంటికి చీరచుట్టబెట్టుకొన్నాను.

సుధీర్ ఏదో చెప్పాలని వోతు తెరిచాడు.
కానీ ఏమీ మాట్లాడకుండానే మా యిద్దరికేసి
చూసి, గిరుక్కున వెనుదిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

నా నెత్తిమీద ఎవరో సుత్తెతో శాదినట్టు
నా గుండెలో గునపం గుచ్చినట్టు ఫీలయ్యాను
హక్కునే ఉన్న కర్నీలో కూలబడిపోయాను
నీరసంగా,

ప్రభాకర్ బట్టలు తొడుక్కుని బైటకెళ్ళి
పోయాడు, మౌనంగా.

నే నిప్పుచేం చెయ్యాలి? బాబూ నా పాప
కృత్యాల్ని కళ్ళారా చూసేడు, వాడనలే
వాగుడుకాయ. వాడినోస్తే, ఏ విషయమూ
దాగదు. రేపీపాటి! వాళ్ళ నాన్నగారు వచ్చే
స్తారు, వీడు తను చూసిందంతా తండ్రితో
చెప్పేస్తాడు. అప్పుడు.... అప్పుడు అసలే
అనుమానపు మనిషయిన ఆయన....ముక్కుపి
ఆయన నన్ను ఓహో! ఊహించుకోడానికే
భయం వేస్తుంది! హిస్తీరియా పేషంట్లులా
వణికిపోయాను.

ఆలోచనలు ఆలోచనలు సొరచేస్తా
నా మెదడుని తినేశాయి. మరికొన్ని గంటలకి
అంతా తెల్లారిపోయింది - ఆయన రావటానికి
కొన్ని గంటలే వట్టవచ్చునేమో!

లేచి లోపలికి నడిచాను,

సుధీర్ ధగ్గరికొచ్చి నిల్చున్నాడు భయం
భయంగా. కొంచెం సేపటికి పాలు కలిపి
ఇచ్చాను....వాడు పాలుతాగేడు.... అంతే!
కొద్దిసేపట్లో బాబు శవంగా మారేడు!

క్షమించండి సార్! ఈ ప్రవచనంలోం
చాలామంది మనుషుల్లాగే నేనూ వెళ్తా
నిస్తునే!!